

ที่ กบ ๐๐๒๓.๓/ว ๕๕

ถึง สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ สำนักงานเทศบาลเมืองกระบี่
และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ

ด้วยจังหวัดกระบี่ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัด โดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาแนวทางการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย และเป็นแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดังนั้น จึงขอส่งแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป โดยให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ทราบและดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ www.dla.go.th “หัวข้อหนังสือราชการ” รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดกระบี่

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร/โทรสาร ๐ ๗๕๖๑ ๑๘๙๙, ๐ ๗๕๖๒ ๒๔๓๗

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เชียงใหม่
เลขที่ 1161
วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๙
เวลา

ที่ มท ๐๘๔๑.๔/ ๒ ๒๕๕๐

ถึง สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยกรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาแนวทางการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย และเป็นแนวทางกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการนี้ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ จึงขอส่งแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ทางเว็บไซต์ www.dla.go.th “หัวข้อหนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

สำนักส่งเสริมการค้าและพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วม
โทร ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๒๒ - ๔๑๒๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๒๔

**แนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

๑. บทนำ

ในปัจจุบันประเทศไทยมีระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนทั้งสิ้น ๑๐๑ แห่ง อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘๖ แห่ง จังหวัดสมุทรปราการ (กรมควบคุมมลพิษ) เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร แต่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพียง ๑๒ แห่ง เมืองพัทยา และ กรุงเทพมหานคร เท่านั้นที่มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียแล้ว จากสถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่ายังคงมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งการจัดทำข้อบัญญัติการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียจะเป็นขั้นตอนแรกๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ ประกอบกับในปัจจุบันการของบประมาณผ่านแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัดในเรื่องของการจัดน้ำเสียจำเป็นจะต้องมีการเสนอข้อบัญญัติการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสียเป็นเอกสารการของบประมาณดังกล่าวด้วย

ดังนั้น สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ เห็นว่า แนวทางหนึ่งที่จะสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดเก็บค่าบริการบำบัดน้ำเสีย คือ การจัดทำแนวทางการกำหนดข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้มีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งแนวทางดังกล่าวได้จัดทำหัวข้อให้สอดคล้องกับการจัดทำข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

- (๑) อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒) แนวทางการกำหนดหมวดบททั่วไป
- (๓) แนวทางการกำหนดหมวดการจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม
- (๔) แนวทางการกำหนดหมวดอำนาจหน้าที่
- (๕) แนวทางการกำหนดหมวดบทกำหนดโทษ
- (๖) แนวทางการกำหนดหมวดค่าบริการและค่าธรรมเนียม
- (๗) แนวทางการกำหนดหมวดการอุดหนุน
- (๘) แนวทางการกำหนดหมวดบทเฉพาะกาล
- (๙) แนวทางการกำหนดบัญชีแนบท้าย

ทั้งนี้ แนวทางการกำหนดข้อบัญญัติองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ เป็นตัวอย่างสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการที่จะนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงของแต่ละพื้นที่ที่มีได้จำเป็นต้องจัดทำให้เหมือนกับเอกสารฉบับนี้ทั้งหมด หากแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางในการดำเนินการกำหนดข้อบัญญัติของตนเอง

๒. อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถอาศัยอำนาจตามความในมาตราต่างๆ เพื่อใช้ในการออกข้อบัญญัติซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ กรณี ได้แก่

๑. กรณีที่เป็นเทศบาล แบ่งเป็น

๑.๑ เทศบาลตำบล มาตรา ๔๘ เตรส มาตรา ๔๘ เอกวิสถิติมาตรา ๕๐(๙) มาตรา ๕๑(๘) และมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๖(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๒ เทศบาลเมือง มาตรา ๔๘ เตรส มาตรา ๔๘ เอกวิสถิติ มาตรา ๕๐(๙) มาตรา ๕๓(๑) และ (๕) และมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๖(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๓ เทศบาลนคร มาตรา ๔๘ เตรส มาตรา ๔๘ เอกวิสถิติมาตรา ๕๐(๙) มาตรา ๕๓(๑) และ (๕) มาตรา ๕๖(๑) และมาตรา ๖๐(๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๖(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. กรณีที่เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ มาตรา ๑๖(๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. กรณีที่เป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรา ๓๕/๕ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕(๑) และ (๙) มาตรา ๕๑(๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๗(๑๐) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ (เฉพาะกรณีที่ใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม) อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลและประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เรื่อง อัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน ลงวันที่ (อยู่ระหว่างดำเนินการโดยกรมควบคุมมลพิษ) ประกอบกับปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการและจัดการน้ำเสียชุมชนด้วยตนเอง ด้วยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงตราเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้ไว้

เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด..... ได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาล/สภาองค์การบริหารส่วนตำบล/สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด..... และ

ผู้ว่าราชการจังหวัด/นายอำเภอ จิตราเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาล/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเรื่อง หลักเกณฑ์การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อ

๒.๑ กรณีเทศบาล : พ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาล เป็นต้นไป

๒.๒ องค์การบริหารส่วนตำบล: พ้นกำหนด.....วันนับแต่วันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๒.๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัด: พ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

๓. แนวทางการกำหนดหมวดบททั่วไป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดหมวดบททั่วไป

หมวด
บททั่วไป

ข้อ ๕ ในเทศบัญญัตินี้

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมวลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว และมีคุณภาพน้ำเป็นไปตามประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคาร สิ่งก่อสร้าง สถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๑” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อุบัติอาศัยได้ทั้งกลางวัน และกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวร หรือชั่วคราว เช่น บ้านเรือนที่พักอาศัย อาคารแถว

“แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๒” หมายความว่า

(๑) หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรืออาคารที่ทำการของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) มูลนิธิ

(๓) โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล

(๔) โรงเรียน หรือสถานศึกษา

(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งไม่ใช่โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑) - (๔)

“แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๓” หมายความว่า

(๑) โรงแรม

(๒) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่

(๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ลักษณะเดียวกับ (๑) และ (๒)

“ธุรกิจขนาดเล็ก” หมายความว่า กิจกรรมที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลกฎหมายรัษฎากร

“ธุรกิจขนาดใหญ่” หมายความว่า

(๑) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร หรือ

(๒) กิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ

“แหล่งรองรับน้ำ” หมายความว่า ท่อรับน้ำรวมของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ แหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง แม่น้ำ หนองน้ำหรือทะเล

“ผู้ให้บริการ” หมายความว่า ผู้ให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายความรวมถึงท่อสิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“ท่อรับน้ำรวม” หมายความว่า ท่อที่ใช้รองรับน้ำเสีย หรือน้ำทิ้ง ที่เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....จัดทำขึ้นเพื่อลำเลียงน้ำเสีย น้ำทิ้ง จากแหล่งกำเนิดน้ำเสียไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียเข้ากับท่อรับน้ำรวมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ เมื่อเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้จัดทำท่อรับน้ำรวมและระบบบำบัดน้ำเสียรวมในเขตพื้นที่ใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศเขตพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตพื้นที่ที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียต้องชำระค่าบริการและค่าธรรมเนียมใดๆตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ โดยให้ประกาศดังกล่าวมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด.....วันนับแต่วันที่ได้ปิดประกาศดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานเทศบาล/ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล/ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสถานที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียรวม

๔. แนวทางการกำหนดหมวดการจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดหมวดการจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม

หมวด

การจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวม

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ที่ยังมิได้ทำการก่อสร้าง ติดตั้ง หรือไม่ประสงค์ที่จะทำการก่อสร้างหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง มีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด และมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการบำบัดน้ำเสียตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดต่อท่อเชื่อม โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ผู้ใดได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ต่อเชื่อมท่อตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ระบายน้ำเสียหรือน้ำทิ้งลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมด้วย

๕. แนวทางการกำหนดหมวดอำนาจหน้าที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดอำนาจหน้าที่

หมวด
อำนาจหน้าที่

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- (๒) ออกคำสั่ง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- (๓) อนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม
- (๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งและน้ำเสียลงสู่แหล่งรองรับน้ำ

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่ และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือเขตที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ
- (๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียดำเนินการใดๆเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำรวม
- (๓) ประเมินค่าบริการและค่าธรรมเนียมต่างๆ ตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ

๖. แนวทางการกำหนดหมวดบทกำหนดโทษ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดหมวดบทกำหนดโทษ

หมวด
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน บาท

ข้อ ๑๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระบายน้ำทิ้งหรือน้ำเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม ตามข้อ ๘ กระทำหรือละเว้นกระทำการใดให้ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่ทำงาน ขัดข้อง หรือใช้การไม่ได้ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน บาทและมีหน้าที่ต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตราสี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียรวมตลอดเวลาที่ยังดำเนินการเช่นว่านั้น รวมถึงต้องชดเชยค่าเสียหายใดๆอันเกิดกับระบบบำบัดน้ำเสียรวมเนื่องจากการกระทำหรือละเว้นกระทำการดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๓ ผู้ใดขัดขวางพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๐ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน บาท

ข้อ ๑๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๑๐ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน บาท

ข้อ ๑๕ ให้ถือว่ากระทำความผิดในข้อ ๑๒ เป็นการกระทำของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียแห่งนั้น หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของบุคคลดังกล่าว เว้นแต่บุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของบุคคลอื่น

๗. แนวทางการกำหนดหมวดค่าบริการและค่าธรรมเนียม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดหมวดค่าบริการและค่าธรรมเนียม

หมวด

ค่าบริการและค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใช้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีหน้าที่ต้องเสียค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ค่าธรรมเนียมการขออนุญาตต่อท่อเชื่อม และค่าต่อท่อเชื่อมตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับปรุงอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมอื่นๆ โดยได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล/สภาองค์การบริหารส่วนตำบล/สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและประกาศอัตราดังกล่าวให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเอง แต่ทำการบำบัดน้ำเสียไม่ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าบริการบำบัดน้ำเสียและค่าธรรมเนียมใดๆตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้

๘. แนวทางการกำหนดหมวดการอุดหนุน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดหมวดการอุดหนุน

หมวด

การอุดหนุน

ข้อ ๑๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใช้บริการระบบบำบัดน้ำเสียรวมผู้ใดเห็นว่าปริมาณน้ำเสียต่อเดือน หรือข้อมูลใดที่เทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำมาคำนวณเป็นค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียมใดๆตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ไม่ถูกต้อง สามารถยื่นคำร้องพร้อมพยานหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินค่าบริการ

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายเวลาพิจารณาอุทธรณ์ได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ผลการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

๙. แนวทางการกำหนดหมวดบทเฉพาะกาล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดหมวดบทเฉพาะกาล

หมวด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่แหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ปลูกสร้างอยู่ก่อนหรือมีขึ้นใหม่นับตั้งแต่เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ซึ่งปลูกสร้างอาคารมาก่อนวันที่เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ และมีได้มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง หรือกรณีที่มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดมีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขเรื่องการจัดส่งน้ำเสียไปบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ ภายใน ๔๕ วัน สำหรับแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๑ และภายใน ๙๐ วัน สำหรับแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๒ และ ๓ ทั้งนี้ นับจากวันที่เทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขเรื่องการจัดส่งน้ำให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุด ระยะเวลาที่กำหนดวรรคหนึ่ง และเมื่อมีเหตุผลอันควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

ประกาศ ณ วันที่

(.....)

นายกเทศมนตรี/นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

๑๐. แนวทางการกำหนดบัญชีแนบท้าย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ตัวอย่างนี้ในการกำหนดบัญชีแนบท้าย

บัญชีแนบท้าย

(ตัวอย่าง) ค่าธรรมเนียมอนุญาตต่อท่อเชื่อม

ค่าบริการบำบัดน้ำเสียของเทศบาล/องค์การบริหารส่วนตำบล/องค์การบริหารส่วนจังหวัด.....

(บาทต่อลูกบาศก์เมตรของการใช้น้ำ)

พ.ศ.	แหล่งกำเนิดน้ำเสีย ประเภท ๑	แหล่งกำเนิดน้ำเสีย ประเภท ๒	แหล่งกำเนิดน้ำเสีย ประเภท ๓

หมายเหตุ: แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๑ - ๓ ที่ใช้น้ำที่ไม่ใช่น้ำประปาหรือน้ำที่นำมาใช้ควบคู่กับน้ำประปา
ให้คิดอัตราการใช้จากค่าเฉลี่ยของแหล่งกำเนิดน้ำเสียแต่ละประเภท